

In memoriam

СВЕТЛАНА ИСАКОВИЋ (1942–2015)

Светлана Исаковић (1942–2015), историчар уметности из Београда, провела је пуне 32 године у Музеју примењене уметности као кустос у Одсеку за савремену примењену уметност и дизајн, у звању кустоса до 1980, вишег кустоса до 1991, а у звању музејског саветника до 2001. године. Поред тога, три године је била уметнички директор МПУ, док је на функцији директора провела период од 1990. до 2001. године. Као стручњак МПУ, пуне три деценије била је на челу пројекта *Југословенски тријенале керамике*.

Радна биографија и библиографија Светлане Исаковић сведоче о њеној изузетној професионалној активности. Велики број реализованих изложби – стотину седамдесет и две, дакле више од пет изложби годишње – говоре о њеној пуној посвећености струци и представљају значајан резултат. Обимна библиографија у потпуности дефинише њена професионална опредељења ка проучавању и презентацији визуелних комуникација (графички дизајн, плакат, илустрација...) и уметничке керамике. У овим областима Светлана Исаковић је

постигла високе резултате, а обимна студија *Савремена керамика у Србији* (Београд: Просвета, 1988), до данас је једини уџбеник овог типа који користе студенти Факултета примењених уметности и Одељења за историју уметности Филозофског факултета у Београду. За ову књигу Светлана Исаковић је добила је Велику награду 20. Мајске изложбе УЛУПУДС-а.

На плану пропаганде и популаризације примењених уметности постигла је запажене резултате: велики број предавања о различитим темама, многобројни наступи у свим медијима, телевизијски серијал о примењеним уметностима и дизајну у реализацији Радио-телевизије Србије (1983). Стручно се ангажовала и у раду многих селекционих комисија, жирија, симпозијума, конгреса, савета, редакција итд.

Светлана Исаковић је оставила веома дубок траг у историји Музеја примењене уметности, као и у историји примењене уметности и дизајна, и спада у личности које су обликовале београдску, српску и југословенску ликовну керамичку сцену у другој половини XX века.

In memoriam

ВИДА ИЛИЋ (1925–2015)

Вида Илић, историчар уметности, рођена је у Београду 1925. године. У Музеју примењене уметности почела је да ради 1966. године. Све до одласка у пензију, 1984. године, водила је Одсек за просветни рад и пропаганду, из кога су се касније развила два специјализована музејска одсека: Одсек за образовање и Одсек за маркетинг и односе с јавношћу.

Организовала је укупно осамнаест изложби Дечјег октобарског салона, најстарије годишње музејске манифестације. У тексту каталога VIII дечјег октобарског салона, који је одржан 1971. године, сугерисала је наставницима ликовног образовања да своје ученике оријентишу ка темама које би могле да се изразе и ликовно обликују кроз уметничке предмете. Тиме је

поставила темеље концепције Салона која се одржала до данас, и која је, пре свега, окренута примењеној уметности.

Током рада у Музеју значајно проширује границе Салона. У програм изложбе, поред школа из Београда, уводи све већи број школа са територије читаве Србије. Такође, поред учесника из виших разреда основне школе, укључује и оне из нижих разреда, као и децу предшколског узраста.

Вида Илић напустила нас је управо у години у којој је Дечији октобарски салон, чијем је развоју као кустос дала велики допринос, одржавањем педесете изложбе обележио свој јубилеј.

In memoriam

МИРЈАНА ЈЕВРИЋ ЛАЗАРЕВИЋ (1926–2014)

Мирјана Јеврић Лазаревић рођена је у Београду 1926. године, где је дипломирала историју уметности и археологију на Филозофском факултету. У Музеју примењене уметности почиње да ради 1955. године. До 1972. године води Одсек за библиотеку, а затим прелази на место кустоса у Одсеку за дрво и стилски намештај. Од 1989. године, до пензионисања 1991. године, налази се на функцији в.д. директора Музеја.

Студијску изложбу, са обимним пратећим каталогом, под називом *Огледала, историјско-стилски развој*, реализовала је у Музеју 1982. године. На изложби су, уз огледала из музејских збирки, приказани и одабрани примерци позајмљени за ту прилику од приватних власника и колекционара.

Била је члан кустоских тимова међународних изложби *Из српских средњовековних ризница* (Париз, 1983) и *Уметност у Србији XIX века* (Грац, Трст, Љубљана и Београд, 1985). Аутор је бројних библиографија и приказа музејских изложби објављених у Зборнику Му-

зеја примењене уметности. Учествовала је на XII међународном византолошком конгресу у Охриду 1961. године са саопштењем *Панагија из ризнице манастира Дечани (Panagie du trésor du monastère de Dečani)*.

Са француског језика превела је 1967. године текст у књизи Михаила В. Алпатова *Уметничко благо Русије (Trésors de l'art russe)*. Заједно са сестром, вајарком Олгом Јеврић, превела је 1969. године са енглеског језика књигу Џорџа Севица *Унутрашња декорација, кратак историјски преглед (A Concise History of Interior Decoration)*.

Мирјана Јеврић Лазаревић преминула је 2014. године. Као стручњак Музеја примењене уметности дала је изузетан допринос у систематском и свеобухватном раду на стручној обради предмета из збирки и класификацији документације Одсека за дрво и стилски намештај. Важан сегмент музејске активности систематизован је захваљујући њеном раду и служи као база података за студије из области стилског намештаја.